

ΓΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

0881 *colonne I* 2

1149. *VI XI*

Ἐκ τῶν 28 περσῶν τοῦ δομινοῦ ἔλαβον ἓνα, ἐκ τοῦ ὁποίου:

α' Ἐξέλεξα ἓνα τὸν ἐν αὐτῷ σημειωμένον ἀριθμὸν,

β' Ἐπιπλασίασα τὸν ἀριθμὸν τούτου,

γ' Προέθεσα ἕως τὸ ἄθροισμα,

δ' Ἐπολλαπλασίασα τὸ ἄθροισμα ἐπὶ 5

καί:— Εἰς τὸ γινόμενον προσέθεσα τὸν ἑσπρον ἀριθμὸν τοῦ περσῶν καὶ οὕτω ἐσχηματίσθῃ ὁ ἀριθμὸς 77!

Ποῖον περσῶν ἔλαβον;

Ἐν Ὁδησῶν, τῆ 18 Μαΐου, 1880.

1150.

Διὰ τῶν γαλλικῶν λέξεων *ser, modèle, σχηματίσθαι, τὸ ὄνομα ἀρχαίου Ἑλλήνου φιλοσόφου* Κυρία *E**

1151.

Mon premier est aimé du sage et de l'avare.
Il est l'objet de leur désir.
Mais l'un, à mon second, le joint avec plaisir;
L'autre, avec plaisir, l'en sépare.
Du bonheur et de la bonté
Mon tout sans doute a pris naissance;
Et de ce père respecte
Naquit l'ingratitude et la reconnaissance.

1152.

Πρὸς τὸν λύτη δοθῆσεται ἀμοιβή τις

Mot carré.

Un pinnee Indien — Celui qui thésaurise.
En Orient un important marché.
A Mahomet est toujours attaché.
Au pays basque un bonnet fort de mise.

ΑΥΣΕΙΣ

1141.

001	002	003	004	005	006	007	008	009	010	011	012	013	014	015	016	017	018	019	020	021	022	023	024	025	026	027	028	029	030	031	032	033	034	035	036	037	038	039	040	041	042	043	044	045	046	047	048	049	050	051	052	053	054	055	056	057	058	059	060	061	062	063	064	065	066	067	068	069	070	071	072	073	074	075	076	077	078	079	080	081	082	083	084	085	086	087	088	089	090	091	092	093	094	095	096	097	098	099	100
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

1142.

Ὁ ποταμὸς Ρουδικῶν ἦτο τὸ ὄριον, τὸ ὁποῖον ἐχώριζε τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῆς ἐντέθου τῶν Ἀλπεων Γαλατίας. Ἡ ῥωμαϊκὴ σύγκλητος ἔνα προφυλάξῃ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ πάσης ἐπιδρομῆς τῶν ἐν τῇ Γαλατία ῥωμαϊκῶν λεγεῶνων εἶχε ψηφίσει τὰς μεγίστας ἀρὰς κατὰ παντός, ὅστις ἤθελεν ἔστω καὶ μετὰ ὀλιγίστων στρατιωτικῶν διαβῆ τὸν ποταμὸν. Ὅτε δ' ὁ Καίσαρ περιήλθεν εἰς ῥῆξιν πρὸς τὴν σύγκλητον, ἥτις ὑπεστήριξε τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ Πομπηίου τὰς ἀξιώσεις, ἀπεφάσισε νὰ ὑπεβῆ τὸ ὄριον ὄρον καὶ νὰ κινήσῃ ἐναντίον τοῦ Πομπηίου. Ἀλλ' ὅτε ἔβρασαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ρουδικῶνος ῥοχισοὶ καὶ συλλογίζονται τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος καὶ τὰ ἀτελεῖν τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα τοῦ ποταμοῦ ἢ διάβασις ἤθελε προκαλέσει καὶ ἀνεπέκλεσαν εἰς ἀσχεψὶν τοὺς φίλους τοῦ Ἐν ᾧ δὲ ἦτο ὁπὸ τοιοῦτων διαταγῶν κατεστραμμένοι εἶδεν ὀφτασίαν, ἥτις ἐπέσειεν αὐτὸν νὰ μὴ ἀποστῆ τῆς πρατέρας αὐτοῦ τολμῆρας ἡγῶμης. Διότι, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Βουητῆριον, τῷ ἑσπέρῳ ἀνὴρ ὕψηλός τὸ ἀνάστημα καὶ ὠραῖος τὴν ὄψιν ὅστις καθίσας ὀλίγον πᾶρ- κει ἐκκλίμαζεν. Ὁι κατὰ τὰ μέρη ἐκείνα ποιμένες καὶ τινες στρατιῶται ἐκ τῶν πλησιοχώρων σταθμῶν, ἐν οἷς καὶ τινες

γαλιμακαί, ἔβραμον ἕνα ἀκούσασαι τὸν καλαμαυλητὴν. Τότε ἐκείνος ἀρπάσας τὴν ἀσπίγγα ἐνὸς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀλλοτρίων ἐμβατήριον ἀσπίγγον ἐρρίθη εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ρουδικῶνος καὶ ἔβρασεν εἰς τὴν ἀντιπεραν ὄχθην. Θαυμάσας διὰ τὸ ὄραμα ὁ Καίσαρ: « ἄς ἀπάγωμεν λοιπὸν εἰπεν, ὅπου καλοῦσιν ἡμᾶς, ἡροφήτων θεῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν μας αἱ ἀδικαίαι, ἐρρίθη ὁ κύβος. »

Καὶ τοῦτο δὲ τῷ ἐρρίθη ὁ κύβος γνωστὸν ὅτι μυριό- λεκτον εἶνε, λέγεται δὲ καὶ ἀκαρριφθῆαι κύβος, τοῦτέ-στιν ἄς ἀναρροφῆθῃ ὁ κύβος.

Καὶ ἄλλα δὲ τῷ μεγάλῳ Καίσαρος λόγια κατήτησαν παρομιώθη ὡς καὶ ἐκείνο, τὰ ὁποῖον εἶπε περὶ τῆς γυναικὸς τοῦ ἐνώπιου τοῦ δικαστοῦ, ὅτε ἠρωτήθη διὰ τί ἀπέ- κτηφεν αὐτὴν πρὶν ἢ πέσειθι περὶ τῆς ἐνοχῆς αὐτῆς: « διότι, εἶπεν, εἶχαν τὴν ἀξίωσιν ἡ γυνή μου οὐδὲ κἂν εἰς ὑπόνοιαν νὰ περικέσθῃ, ὅπερ οὕτως εἰς τὸν Πλούταρχον ἀναγινω- σκόμεν: « ὅτι (ἔφη) τὴν ἑμὴν γυναῖκα ἤξιουν μὴδ' ὀνομα- θῆναι. » Γνωστὸν ἐπίσης εἶνε ἐκείνο, ὅπερ ὁ Καίσαρ εἶπεν ἄς ὑπεβῆς τὰς Ἀλπεῖς: διὰ νὰ παρευθῇ εἰς τὴν Ἰσπανίαν διηλθε διὰ τινος βαρβαρικοῦ πολυχινίου καὶ ἀλλίου, οἰκου- μένου δ' ἀνθρώπων παντάπασιν ὀλίγων, κατὰ Πλούταρχον. Τότε οἱ μὲν ἑταῖροι αὐτοῦ γελῶντες καὶ παύοντες ἠρώτησαν ἀν' ὅπῃ τῶν ἐκείνων τῶν πολυχινῶ ἀνθρώπων ὅπερ ἀρχῶν φιλοτιμούμενοι καὶ περὶ πρώτους ἀμιλλώμε- νοι, καὶ ἂν καὶ ἐκεῖ οἱ θύνατοί ἐρθόνουν ἄλλήλους, ὅτε Καίσαρ σπουδάζων ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς: « ἐγὼ μὲν ἐδου- λώην παρὰ τοῦτο: εἶναι μᾶλλον πρώτος ἢ παρὰ Ῥωμαί- οισ: δεύτερος. »

Καὶ ἄλλοτε πάλιν ἐν Ἰσπανίᾳ διατρίβων καὶ σχολάζων ἀναγινώσκου συγγραμμά τι περὶ Ἀλεξάνδρου, ἐπὶ πολλῇν δὲ ὄραν γενόμενος σόννου ἔπειτα ἐδάκρυσε καὶ εἶπεν εἰς τοὺς θαυμάζοντας: διὰ τοῦτο φίλους: « δὲν ὀξὺ φαίνεται ἄξιον λύτης, ὅτι ὁ μὲν Ἀλέξανδρος τόσον νέος ὢν τὴν ἡλικίαν ἐδάσλευσε τοσαύτων ἐθνῶν, ἐγὼ δὲ ἔως τῶρα οὐδεμίαν ἐχω ἀκόμη χαποθῶσι λαμπρὰν πράξιν. »

Καὶ εἰς τὸν Ἄνιον δὲ ὅτε ἐπλεε καὶ ἐπῆλθε διηνή τρικυ- μία καὶ ἠγρίανεν ὁ ποταμὸς, ἠγαγκάσθη δὲ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοιαρίου νὰ κελύσῃ τοὺς ναύτας νὰ στραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, νοήσας τὸ πρᾶγμα ὁ Καίσαρ καὶ ἀποκαλυφθεὶς εἰς τὸν κυβερνήτην, διότι ἔως τότε ἐπλεε ἀγνωστος, καὶ λα- βόμενος τῆς χειρὸς αὐτοῦ: « Ἐμπρός, τῷ εἶπε, γενναίε, ἔσο τολμηρὸς καὶ μὴ φοβέσαι! Καίσαρα φέρεῖς καὶ τὴν Καίσαρος τύχη ἢ συμπελεύσαν. »

Ἄς ἀναφέρωμεν τέλος καὶ τὸ πασίγνωστον: « Ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα, » ὅπερ ἔγραψε μετὰ τὴν περὶ Ζήλων μάχην πρὸς τὸν φίλον Ἀμνιτιον. Ἐχουσι δὲ λατινιστὶ αἱ λέξεις: *veni, vidi, vici* εἰς ὁμοίον ἀπολήγουσαι σχῆμα ῥήμα- τος, καθὼς λέγει ὁ Πλούταρχος. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἠθέ- λησε δι' αὐτῶν νὰ ἀναγγεῖλλη τὴν ὀξύτητα καὶ τὸ πάχος τῆς μάχης.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 1 Ἰουνίου 1880. Σ. Κ. Σ.

1143.

Λ	A	B	H
A	P	H	Σ
B	H	M	Λ
H	Σ	M	Υ

1145.

Σκόροδον — ῥόδον.

1146.

Διότι ἐγεννήθη τῆ 29. Φεβρουαρίου.

1147.

13	21	17	10	4
7	5	14	23	16
24	18	6	2	15
1	12	25	19	8
20	9	3	11	22

1148.
Le Temps.